

BEURSSCHOUWBURG, theater gelegen aan de August Ortsstraat 22 te Brussel, vlak bij de Beurs; werd in 1949 schouwburg. Lang voor de eeuwwisseling was het een zaal voor feesten en vergaderingen in het vroeger zeer bekende en druk bezochte café Brasserie Flamande. In 1949 werd die zaal helemaal verbouwd tot een mooie schouwburg met ongeveer 400 zitplaatsen, waar gedurende twee of drie jaar vaudevilles en operettes in het Frans gespeeld werden. De belangstelling verminderte en de schouwburg moest sluiten.

Toen de Vlaamse schouwburg aan de Lakensestraat in mei 1955 afbrandde, vond de directeur Louis de Bruyn in de leegstaande Beursschouwburg onderdak voor het seizoen 1955-'56 en de nieuwe directeur Vik de Ruyter voor de seizoenen 1956-'57 en 1957-'58, tot de Koninklijke Vlaamse Schouwburg in april 1958 weer bespeelbaar werd.

Nadien traden in de Beursschouwburg weer Franse gezelschappen op die het een na het andere over de kop gingen, zodat het gebouw wel twee jaar leeg stond, tot in 1963-'64 Renaat van Elslande, toen adjunct-minister voor de Nederlandse Cultuur, en zijn kabinetsattaché Alfons van Impe besloten dat een tweede Nederlandstalige schouwburg te Brussel noodzakelijk was en zij die zaal daarvoor op het oog hadden. De Kring Vlaams Gezelschapsleven, die uit een twaalftal belangrijke Vlaamse verenigingen was samengesteld, werd verzocht zich met de zaak bezig te houden.

Het Kulturcentrum van de Kring Vlaams Gezelschapsleven v.z.w., werd gesticht, een raad van beheer werd samengesteld (met als voorzitter de advocaat A. Mares en A. Peerenboom als afgevaardigd-beheerder), die de zaal huurde. Eind 1964 werd er een directeur benoemd en van toen af werden er alleen nog Nederlandstalige voorstellingen in de Beursschouwburg gegeven.

ALBRECHT PEERENBOOM